

Franckesche Stiftungen zu Halle

**Rectore Magnificentissimo, Serenissimo Regio Principe, Ac
Domino, Dn. Friderico Avgvsto, Elector. Saxon. Herede, Ac
Reliqva De Vita Iacobi Boehmii, ...**

**Calo, Johann Adam
Moehring, Anton Günther**

Vitembergae, 1707

VD18 90815599

Caput IV. De Quibusdam Asseclis Iacobi Boehmii.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-199853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-199853)

XVII.

De resurrectione nostra stulte (a) blaterat, et futura coelestia gaudia, ac infernum magis (b) inficiatur, quam credit.

(a) Theosophischen Send-Briefen §. 47. p. 36. Quaestione trigesima de anima §. 80. 83. p. 133. 134. [b] In übersinnlichen Leben §. 36. seqq. p. 152. 155. L. de sex punctis C. IX. §. 34. p. 67.

CAPVT IV.

De

QVIBVSDAM ASSECLIS
IACOBI BOEHMII.

I.

Quamuis autem eiusmodi commemoratas sententias rudis iste calcearius excogitauerit: alias tamen, illis aduersas, moribundus confessus est. Serione, an simulate fecerit, omniscientiae Dei potius committendum, quam nobis diiudicandum. Ceterum, ut nulla unquam fuit haeresis, ab ipso etiam auctore eiurata, quin suos postea inuenerit sectatores: ita hoc ipsum mataeologiae Boehmianae euenit, adeo quidem, ut etiam discipuli magistro multo peiores esse uideantur.

II.

In his Boehmii sectatoribus primum mihi uenit recensendus BALTHASAR VVALTHERVS, Glogauia Silesius, artis medicae Doctor, et Chymicus celeberrimus qui et primus fere Boehmii amicus, et praecipuus aestimator, et pane contubernalis fertur. Is, postquam de immediatis BOEHMII reuelationibus fama pertulisset, Goerlitium profectus, huius uiri contubernio iuxta, ac familiaritate per spatium trium mensium est usus. Sicut autem VVALTHERVS, peragratis sex annos, Syria, Aegypto, Arabia, Chaldaea, abdita rerum

sublimium arcana didicerat, a Chaldaeis, Arabibusque non Astronomiam solum, et Chymiam, sed etiam Magiam, Cabalam, et alias doctrinas (a) edoctus: ita Boehmum aliqua earum scientia per tempus imperituit. Atque ita alter ab altero didicit: VVALTHERVS a BOEHMIO somnia, BOEHMIVS a VVALTHERO gustum uariarum rerum accepit, sique nihil aliud, magnam certe Chymicorum, Cabalisticorumque nominum farraginem (b) hausit. Huic VVALTHERO BOEHMIVS libellos suos emendandos Dresdam (c) submitit, ubi sub id tempus Doctor Medicus, Electorali Laboratorio Chymico praefuit. De quo addo, problemata quadraginta de anima Boehmio soluenda proposuisse, quae a IOANNE ANGLIOVVERDHAGIO in latinum sermonem conversa An. MDCXXXII, Amstelodami in lucem (d) emissa sunt, quorum haec est inscriptio: Psychologia uera. Ad has quaestiones BOEHMIVS singulari libello, cuius secundo iam capite facta est mentio, respondit.

(a) Conferatur, quem saepe allegavi, Abraamus Franckenbergius l. c. §. 18. (b) Sicuti refert aeque, ut affirmat Io. Christoph. Holzhufius l. a. p. 79. (c) Erasmus Francisci in Zerbrechung der Spott und Laester Pfeile Levi, und Simej, 223. (d) Abr. Franckenbergius l. c. Quae omnia etiam traduntur in Dissertatione de Fanaticis Silesiorum, et speciatim de Quirino Kuhlmanno, quam Magnificus Dom. Gottlieb Wernsdorffius, Patronus, et Amplificator studiorum nostrorum omni honoris studio, et obseruantiae cultu perpetuum uenerandus, Respondente M. Gottlieb Liefmanno, Ao. M. DCXCVIII. publice habuit, §. XIX.

III.

In tempora fanatici nostri incidit ABRAAMVS FRANCKENBERGIVS, AMADAEVS a FRIDLEBEN

BEN, a seipso (a) appellatus, eques literarum peritissimus, et quamvis non in loco permodestus. (b) Dedit ipsum quidam pagus, in Principatu Olsnensi situs, anno supra millesimum quingentesimum nonagesimo tertio. Cum omnibus fere religionibus studeret, factum est, ut erroribus imprimis BOEHMII, quo cum familiariter uixit, adhaereret, librosque quam plurimos Boehmismum redolentes scripserit. Publici iuris facti, hac inscriptione (c) sunt notati:

In forma quarti.

I. *Epistolar Buch.*

II. *Erkaentniß Gottes.*

III. *Von Greuel der Verwüstung, oder Geheimniß der Bosheit.*

IV. *Von Grund der Weisheit.*

In forma octauæ.

Drey Episteln.

In forma duodecimæ.

I. *Via Veterum Sapientum.*

II. *Mir nach, das ist: eine ernstliche und treubertzige Ver-mahnung an alle Christliche Gemeinden zum heiligen und Gottseligen Wandel, in dem Fürbilde und Nachfolge, durch eine Stimme in der Wüsten, Matth. III. 3. aufgesetzt von Abraam von Franckenberg. Franckfurth am Mäyn und Amsterdam, bey Henrico Betkio, et Consorten. Anno 1675.*

III. *Oculus Sydereus.*

IV. *Raphael.*

V. *Scriptum Theomanticum.*

VI. *Kleine Hauffs-Schule.*

VII. *Von dem Ort der Seele.*

VIII. *Von Schaden Josephs.*

IX. *Trias Mystica.*

X. *Gemma Magica.*

D 3

Vitam

Vitam cum morte commutavit, cum sexagesimum
annum superasset, anno sexcentesimo supra millesi-
mum quingentismo secundo. Triplici Symbolo (d)
gausus est, quod addere, nec plane erit incongruum:
I. Iesus mea nobilitas.

Est mea nobilitas mihi solus, et omnia Iesus,
Quid mihi cum mundo? glorior in Domino.

II. Antiqua uirtute fideque.

Glorior antiqua Domini uirtute fideque,
Quid mihi cum mundo? glorior in Domino.

III. Mihi sufficit unum.

Sufficiant bona plura bonis, *mibi sufficit unum,*
In quo cuncta latent dona, Iehoua bonum.

Hinc *Monotrius:*

Antiqua uirtute fide mihi sufficit unus,
Qui mea nobilitas, Iesus amorque meus.

Cetera

Omnia, ut somnia, fumus,

Vana, dolor, compes, orbis confusio, luctus.

Epitaphium uiuus sibi (e) posuit sequens:

Vita Christi, Mors Adami

ROS

Hic Ego

Abraamus a Franckenberg, cui

Deus Pater, Ecclesia Mater,

Christus Frater, Crux Soror,

Uxor Conscientia, Liberi Studia,

Amicus Spiritus S.

Famulis S. Angelus,

Domus Terra, Coelum Patria,

Cognatus Proximus,

Professio Christianismus,

Nomen Patingenio,

Symbolum acquiesco,

Hoc ago.

Adam nouus homo abluit.

Adam uetus quod perdidit.

(e) Calo-

[a] Calouius in *Anti-Boehmio*, et quidem ibidem *Catalogo Boehmii* affectarum, Timotheus Daniel Colbergius in *Plat. Hermet. Christian. Part. I. C. VIII. p. 327.* (b) Henningus Witte in *Diario Biographico P. I.* [c] Colbergius l. a. Calouius partim in *Dedicatione Bibliorum Germ. ult. Epist. ad Rom. partim in praefatione Anti Boehmii. Witte l. c.* [d] Summe-Reuerendus Gottlieb Wernsdorffius in *Dissertatione iam allegata §. XVIII.* [e] In eadem *Dissertatione §. XVIII.*

IV.

Hinc memorandus quoque est TOBIAS KOBERVS, Doctor Medicus apud Goerlitienses celeberrimus, et poeta inprimis non uulgaris. Hic in tanto pretio Boehmum habuit, ut ipsum uirum (a) θεόπνευστον non tantum dixerit, uerum etiam cum ipso crebras literas commutauerit. Boehmii enim literae ipsi rescriptae (b) extant in eius epistolis, quae uocantur Theosophische Send-Briefe. Scripsit autem praeterea cum multis aliis (c) Observationes Castrenses, et (d) epistolam, ad equitem IOANNEM SIGISMUNDUM SCHVVEINICHENIVM, hereditarium in Schvveinhaus, et Hohndorff de morte, ac sepultura IACOBI BOEHMII. Huic adiungo CORNELIVM VVEISNERVM, et FRIDERICVM KRAVSIVM, Medicinae Doctores, uariae lectionis uiros. Namque et his magnus cum BOEHMIO intercessit usus, atque cum ipso per literas frequenter fuerunt collocuti. Prior, quantum ego scio, et reperi, in lucem (e) emisit paginas nonnullas de IACOBI BOEHMII mansuerudine, et eius examine, cui Dresdae coram Principe Electore se subiecerit; posterior uero praeter multas

Episto-

(a) Epist. ad equitem a Schweinichen praefixa operibus Boehmii. (b) p. 245. p. 249. p. 252. p. 256. (c) Godofredi Arnoldi Keizer Historie Tom. II. C. XIX. §. 59. [d] Praefixa est, uti iam dictum fuit, Operibus Iacobi Boehmii. [e] Vide Boehmii Opera.

Epistolas, quae adhuc supersunt, (f) diuulgauit librum, qui inscribitur, Via salutis.

(f) *Conferas Dissertationem laudatam Magnifici Domini Wernsdorffii.* V.

BOEHMIO mortuo innotuit IOANNES THEODORUS a TSCHESCH, primum FRIDERICI PALATINI, tum IOANNIS CHRISTIANI, Principis Bregensis senator sanctior. Is usque adeo religionem Boehmianam amplexus est, ut defensionem Boehmianam concinnare non dubitauerit. Praeter enim Apologiam, qua de supra (a) dixi, Admonitioni DAVIDIS GILBERTI contra scripta Boehmiana, oppositam, duas epistolas in laudem Aurorae Ao. MDCXLI. (b) contexit, annexas Aurorae Amstelodami sumptibus Henrici Berkii Ao. MDCLXXVI. formis expressae. Quemadmodum autem multas peregrinationes suscepit: ita multa fata tulit, quae omnia pluribus (c) exponit saepe allegatus Magnificus Dominus WERNSDORFIVS.

[a] *Confer Caput III. huius Dissertationis, §. I. (b) Holzhusius libro citato p. 8. [c] Dissertat. commemorata §. XVII.*

VI.

Institutum Boehmii quoque secutus est (a) ELIAS PRAETORIVS, sacerdos Euangelicus, a se ipso nominatus, qui An. MDCXLIV. germanicum diuulgauit scriptum de *Abusu Ministerii in hodierno Christianismo*. Quo in libro quaestionem mouet: *Verum hodierni ecclesiarum concionatores in quacunque religione ministerium N. T. probe teneant, eoque fungantur?* Quod postulatum sine pudore inficiatur, propterea, quod ipsorum uocatio non sit diuina: quod Theologiam cum Philosophia misceant: quod essentialia membra Ministerii, tam uerbi diuini, quam Sacramentorum adulerent: quod Sacerdotum fructus non sequatur fructus

Etus Spiritus S., nec carnalis uitae abnegatio, et mortificatio: quod non sint Spiritus ministri, sed literae: quod doctrina ipsorum, et uita aduersentur doctrinae, et cruci Christi, eorundemque ministerium carnale tantum, propriique commodi, et lucri causa (b) habeatur. Praeter hunc alios quoque libros doctrinarum BOEHMII plenos (a) euulgauit, utpote:

I. *Postillam Euangeliorum Mysticam.*

II. *Praxin Arndianam.*

III. *Das Euangelische Ludenthum.*

IV. *Den unbekandten Christum.*

V. *Hertz-Wecker, oder ein Gebeth Buch.*

VI. *Praxin Dauidicam.*

VII. *Medullam Tauleri.*

VIII. *Heimische Pröffung.*

IX. *Fürstlicher Iugend Spiegel.*

X. *Heerbold.*

XI. *Hertzens Theologiam.*

XII. *Emblemata sacra.*

XIII. *Meditationem über Nun komm der Heyden Heyland.*

XIV. *Meditationem über Herr Christ der einige Gottes Sohn.*

XV. *Arndium Reduiuum.*

XVI. *Von der VViedergeburt.*

XVII. *Vaterlandes Praeseruatv.*

(a) *Quem Praetorium etiam sub aliis nominibus, Bernardi scilicet Baumannii, Andreae Seiberlich, Christiani de Montaldo, et Montaltii latuisse refert Augustus Pfeiffers Antichiliasmo C. II. §. 28. p. 71. [b] Has omnes rationes adductas iisdem fere uerbis narravit Io. Hoornbeekius in Summa Contr. L. VI. p. 535. (c) Tim. Dan. Colbergius Part. I. Plat. Hermet. Christ. C. V. §. VII. p. 239. sqq.*

VII.

Tibias item BOEHMII inflauit FRIDERICUS BRECLINGIUS, Zyyvllae in Sallandia, sacris quondam o-

E

pera-

peratus. Multo enim in Boehmistis fuit clarissimus, et magnum librorum numerum in lucem edidit. Inclaruit potissimum circiter annum supra mille sexcentos, sexagesimum primum. Scripta eius, BOEHMII erroribus referta, quemadmodum ab (a) ABR. CALOVIO, et (b) TIMOTHEO DANIELE COLBERGIO annotata sunt, sequentia erunt:

In forma octavi.

- I. *Religio libera; Persecutio relegata; Tyrannis Exul; et Iustitia redux*, edita Freystadii Ao. MDCLXIII.
- II. *Biblia pauperum, Euangelium der Armen* Ao. MDCLXIV.
- III. *Libertas, et Potestas Ecclesiae vindicata* Ao. MDCLXIV.
- IV. *Biblia, siue uerbum diaboli ad suos Ministros, Apostolos, et Successores in mundo* Ao. MDCLXVI.
- V. *Regina Pecunia, Mundi Politica, et Anti-Christi Theologia*, edita Freystadii A. MDCLXIV.
- VI. *Speculum repurgatum.*
- VII. *Ruffende Stimme von Mitternacht.*
- VIII. *Christus Iudex.*

In forma duodecimi.

- I. *Christus cum suis Prophetis, et Apostolis rediuius*, Ao. MDCLXI.
- II. *Maestas et Potentia, Libertas et Iustitia, Spes et Victoria, Triumphus et Gloria Christianorum cum Capite Christo, Amstelodami apud Christophorum Conradum* Ao. MDCLXIV. *Pharisaismus detectus, conuictus, indicatus; et Christianismus vindicatus, Amstelodami* Ao. MDCLXIV.
- IV. *Triumphus ueritatis.*
- V. *Christliche Send-Schreiben an den König in Dänemarken.*
- VI. *Speculum seu Lydius Lapis Pastorum.*
- VII. *Euviges Euangelium.*
- VIII. *Ankündigung des Gerichtes.*

IX. *Ana-*

IX. *Anatomia mundi.*

X. *Excidium Germaniae, Daniae.*

XI. *Tribunal Conscientiae.*

XII. *Unterthaenige Supplication an den König in Daen-
nemarck.*

XIII. *Mysterium iniquitatis.*

XIV. *Catechismus der Einsaeltigen.*

XV. *Mysterium Babylonis.*

XVI. *Christus triumphans.*

[a] *Praefatione Anti-Boehmii, et Dedicatione Bibl. Germ. ult. Epist.
ad Rom. (b) Libro allegato C. V. p. 251.*

VIII.

Neque tacitus praetereo IOANNEM ROTHIL-
VM, gente Batauum, BOEHMII sectatorem, et En-
thusiastam famosum. Hic, ubi in Anglia instantem,
quam iactitabat, quintam Monarchiam Christi annun-
ciare coepisset, omnesque reges Europaeos, epistola
quadam, idiomate Latino conscripta, admonuisset, ut
coronas aequae, ac sceptrum deponerent, in carcerem
est coniectus. Eo autem liberatus aliis in locis Ao.
MDCLXXIII. prophetias suas diuulgauit, atque docuit,
regnum anno proximo, id est, quarto et septuagesimo
certo inepturum. Anno post sexcentesimo supra
millesimum septuagesimo septimo Hagae, ut homo
mente caprus, fuit detentus.

(a) *Plura de hoc uide apud Augustum Pfeifferum Antichiliasmo C. II.
§. 27 p. 69. sqq. Anti enthusiasmo C. IV. §. II. p. 268. sqq.*

IX.

Post hunc colloco QVIRINVM KVHLMAN-
NVM, qui fanaticis opinionibus usque ad delirium ad-
haesit, omnemque ingenii uim ad tuendum Boehmis-
mum contulit. (a) Prodiit is in lucem d. XX. Iulii,
Anni MDCLI. Vratislaviae, atque miserrimo mor-
tis

eis genere Moscouiae in primaria Imperii huius urbe
 Ao. MDCLXXX. perit. In ipsa autem iuuenili ae-
 tate documenta (b) edidit, qualis, quantusque esset
 euasurus. Namque cum doctores suos subtilibus aequae,
 ac spinosis disputationibus fatigaret, meruit, ut Re-
 ctor IOANNES FECHNERVS publicum de ipso ua-
 tadinum efferret: *Aut tu olim magnus eris Theologus, aut*
magnus haereticus. Quod uaticinium euentui respondit.
 Namque, quam impie fidei articulos cum BOEHMIO
 impugnet, quamque nefarie libros Ecclesiae nostrae
 Symbolicos, sanctum ministerium contemnat, ex scri-
 ptis ipsius satis superque (c) ostendit decus nostrae
 Academiae WERNSDORFIVS. Vt ob breuitatem alia
 eius scripta omittam, duo hic memoranda esse puro:
 Alterum (d) inscribitur: *Hundert und funffzig Weisse-*
gungen und Offenbahrungen der gülden Lilien und Ro-
sen Zeit, oder der glorwürdigsten Iesus Monarchiae: (e) Al-
 terum: *Der neu begeisterte Böhme, begreifend hundert funff-*
zig Weissagungen mit der fünfften Monarchie oder dem Ie-
sus Reiche des Holländischen Propheten Iohann Rothens über-
einstimmend, und mehr als 100000000 Theosophische fra-
gen allen Theologen und Gelehrten zur Beantwortung für-
geleget, wie wohl nicht eine einzige ihnen zu beant-
worden, wo sie heutige Schul-Minier, sondern Gottes
Geist folgen. Darinnen zugleich der solange verborgene Lu-
therische Anti-Christ abgebildet wird, zum allgemeinen Be-
stern der höchst-verwirrten Christenheit, in einem freund-
lich, sanften, und eysfrig feurigen Liebes-Geiste ausgefer-
tiget an des Lutherthums Könige, Churfürsten, Prinzen
und Herren, wie auch alle hohe Schulen und Kirchen, Ge-
meinen Europens, zu Leyden Ao. 1674.

(a) Videatur Hemmingus Vitae Diario Biographico Parte II. p. 168.

(b) Gutlieb Wernsdorfus l. c. [c] l. a. (d) Caluinus Praefatio-
 ne Anti-Boehmii. (e) Idem auctor eodem loco.

X.

Sicuti autem huius hominis fanatici dogmata non minus impia sunt, quam prorsus conficta: ita nec illud cum ueritate congruit, quando HENRICVM MVL-
LERVM, Theologum Rostochiensẽ in numero Boehmii asseclarum esse (a) affirmat. Istud autem asserunt uerbis Mulleri, quae leguntur in libro, qui inscribitur *Epistolsche Schlufs Kette* p. 858. corroborare maxime studet. At enim uero grauem huic uiro in ferri iniuriam, sufficienter omnino docent tum uerba Mulleri a Kuhlmanno allegata, tum etiam omnia scripta huius orthodoxi Theologi, in quibus nihil, nisi quod cum literis diuinioribus sit consentaneum, nostrates Theologi legerunt. Quod reliquum est, nullus dubito, quin MVLLERVS hanc contumeliam sibi illatam scriptis uindicaturus fuisset, nisi anno post altero, quam Boehmius rediuius uenisset in lucem, cuncta (b) excessisset.

(a) *Timotheus Daniel Colbergius Parte I. Hermet. Christ. C. VIII. p. 323. Calouius in Anti-Boehmio p. 34. (b) Wernsdorffius l. a.*

XI.

Ego potius cum nostratibus Theologis, Boehmii annunero M. IO. IACOBVM ZIMMERMANNVM, Ecclesiae cuiusdam in ducatu Vürtembergico Diaconum, uirum scientias mathematicas egregie callentem. Qui, postquam ob errores in Ecclesiam introductos, ab officio Ao. MDCLXXXIX esset motus, Chilasium maiore longe, quam antea studio defendit, multasque de Boehmismo postea turbas excitauit. Assumpsit autem nomen Ambrosii Seehmanni de Caminieci, sub quo publicauit sequentem librum: *Much-
massliche Zeit Bestimmung gewisss gegenwaertiger beyder
Göttli-*

Göttlichen Gerichten über das Europaeische Babel, und Ant-Christenthum ictzigen seculi, als auch hierauff erfolgenden herrlichen Anfangs des herrlichen Reichs Christi auff Erden. Inter dogmata eius illud non fuit postremum, quod acerrime defenderet, Boehmium fuisse prophetam diuinitus afflatum. Quod dogma, uti Hamburgi maxime diuulgatum est: ita multorum adeo infecit animos, ut infelices illae, quae Ecclesiam Hamburgensem multis deinceps annis afflixerunt, turbae ex Boehmismo (a) orirentur.

(a) Io. Fechtius in Prael. MSC. in recentiores Controuersias, C. II.

XII.

Multos denique alios hic referre possem, in quorum numero nec postremi sunt, testibus nostratibus Theologis, (a) PHILIPPVS IACOBVSSPENERVS, IO. GVILHELMVS PETERSENIUS, GODOFREDVS ARNOLDVS; at cum ego breuitati maxime studeam, istique uiri, cum ceteris alijs, sub testis magisque plausibili Pietistarum nomine latitare, quam, seruato Boehmii nomine, Boehmistae appellari malint, nihil proprius de ijs, ac alijs addo, sed potius colophonis loco libros Boehmismum redolentes subnecto, (a) quos ego apud GODOFREDVM ARNOLDVM citatos reperi. Sunt autem sequente:

- I. *Idea Theologiae Christianae iuxta principia Iacobi Boehmii, Amstelodami edita Ao. 1687.*
- II. *Idea, Chemiae Boehmianae adeptae, Amstelodami Ao. 1690.*
- III. *Die Himmlische Wolcke, Amstel. Ao. 1694.*
- IV. *Offenbahrungen der Offenbahrungen Ao. 1695.*
- V. *Der Henochianische Wandel mit Gott, Amst. 1696.*
- VI. *Die Gesetze des Paradieses Amst. 1696.*
- VII. *Die Wunder der Schöpfung Gottes geoffenbahret, und*
der

der Aucterin vürckl. zu erkennen gegeben in 8 unterschiedlichen Welten, Amst. 1696.

VIII. Eine Botschafft an die Philadelphische Societät Amst, 1696.

IX. Der Baum des Glaubens, oder Lebens Baum, so in Paradies Gottes wachset, vvo von alle Wunder der neuen Schöpfung ausgehen müssen. 1696.

X. Die Arche des Glaubens, als ein Anhang des vorbergehenden, und eine Entdeckung der neuen Welt in sich habend, Amst. 1696.

XI. Des Garten Brunnen oder Diarii erster Theil Ao. 1697.

XII. Des Garten-Brunnen oder Diarii anderer Theil, dessen dritter Theil nachfolgen sol, in welchen drey Theilen alle Göttl. Offenbarungen, so der Aucterin von 1670. bis 1680. aus gnaden geschehen, enthalten sind, Amst. 1697.

XIII. Offenbarung einer Botschafft des ewigen Euangelii, Amst. 1697.

XIV. Theologia Mystica oder geheime und verborgene Goettliche Lehre von dem ewigen Unsichtbarkeiten. I. P. M. D. 1698.

(a) Vid. Derer Theologorum zu Wittenberg Christ Luthersche Vorstellung Parte I. p. 77. D. B. Io. Deutschmannus in der Abgenötigten, und in der That aufrichtigen Antwort der Theologischen Facultät zu Wittenberg über die Christ Lutherische Vorstellung Parte I. p. 4. 91. 4 92

(b) Kirchen und Ketzer Historie Tom. II. L. XVII. C. XIX. §. 59. Plura huiusmodi scripta possunt legi apud Calouinum Praefatione Anti-Boehmii, et Dedicatione Biblio. Germ. ult. Epist. ad Rom.

TANTUM.

DEO SIT LAVS, HONORQVE.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, arranged in approximately 20 lines. The text is significantly faded and mirrored, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The script is a formal Gothic or similar medieval hand.

LIBRARIUS
TITULUS